

[Oluf Pedersen.]

en Undersøgelse af Kvæg- og Kødeksportudvalgets Forhold i en parlamentarisk Kommission. Det blev stemt ned, og den 16. November 1934 gav Folketinget Adgang til Tiltale mod det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen i Henhold til Grundlovens § 56, 1ste Stykke, for Udtalelser uden for Tinget, og til denne Indstilling svarede vi fra vor Side: stemmer ikke.

Rent principielt er vi imod at give Rigsdagens Medlemmer en Særstilling uden for Tinget. Meningen med Grundlovens § 56, 1ste Stykke, er at sikre Medlemmernes Medvirkning i selve Rigsdagen, og det er kun under Samlingen, der kræves Tilladelse til, at der rejses Anklage mod Medlemmerne. Efter at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har rejst sine Anklager ogsaa uden for Tinget, ligger det saadan, at det ærede Medlem i Virkeligheden er udleveret af sig selv. Saa snart Samlingen her er sluttet, vil Tiltale kunne rejses, ogsaa uden at det blev vedtaget her i Tinget; hvis vi stemte nej til Udleveringen, vilde det blot betyde 14 Dages Udsættelse.

Der hersker utvivlsomt en stor Misforstaaelse af dette ude i Befolkningen, og der kan være Grund til at gøre opmærksom paa, at 1ste Stykke af Grundlovens § 56 kun angaar Spørgsmaalet, om der kan rejses Tiltale eller afsiges Fængslingskendelse mod Medlemmerne, medens derimod sidste Stykke, der ikke omfattes af den her foreliggende Indstilling, drejer sig om Ytringsfriheden i selve Rigsdagen.

Efter de Punkter, Anklagen gaar ud paa, mener jeg ikke, der kan være Tale om Frihedsberøvelse, og saa vidt jeg forstaar Indstillingen, omfatter den heller ikke Ret til Fængsling. For øvrigt er Forholdet det, at Rigsdagen, saa vidt jeg ved, aldrig har givet Tilladelse til Fængsling af noget Medlem. Der har fundet Fængsling Sted af Medlemmer af Folketinget; saaledes fængslede man Chr. Berg i 1886, endda dengang Folketingets Formand, man fængslede Chr. Ravn i 1885, man har fængslet Clausen samme Aar, og man har i sin Tid fængslet Hørup. I alle disse Tilfælde, hvor Medlemmer af Rigsdagen er blevet fængslet, protesterede et stort Flertal af Rigsdagens Medlemmer derimod. Derimod har der i en Række Tilfælde været Tale om at rejse Tiltale mod Medlemmer for Forhold uden for Tinget, og dette er altid enstemmigt tiltraadt, med Undtagelse af Tiltalen mod det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, hvor kun de to Kommuner gik imod.

For Ytringer paa selve Rigsdagen blev

der indtil 1896 givet Tilladelse til at rejse Tiltale, naar man mente, at Formaalet med de fremsatte Udtalelser aabenbart var at fornærme, men i de sidste 40 Aar er der ikke givet Adgang til at rejse Tiltale mod Medlemmerne for Ytringer fremsat paa Rigsdagen. Jeg nævner dette, fordi det er min Opfattelse, at det er godt, at denne Skik har vundet Hævd, at der ikke skal rejses Tiltale mod Medlemmerne for deres Ytringer her i Tinget. Det har sin Betydning, at Rigsdagen kan være et Sted, hvor Anklager kan rejses mod den offentlige Administration. Det kan være en Fordel, ogsaa for Administrationen.

Dette gode, nu hævdvundne Princip brydes imidlertid ikke ved den Indstilling, der her foreligger fra Forretningsudvalget, og naar vi ikke stemmer for Indstillingen, men afholder os fra at stemme, motiveres det med, at der har været lidt Provokation med i Retning af at faa det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen til at gentage sine Udtalelser uden for Tinget. Men da det ærede Medlem har gjort det, har det ærede Medlem derved i Virkeligheden udleveret sig selv.

Med Hensyn til det Hovedspørgsmaal, der er Baggrunden for hele denne Sag, kan der være Grund til at gøre opmærksom paa, at det vigtigste, Hovedpunktet, baade i de Anklager, der har været rejst af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, og i de Klager, der har været rejst af mig, har været Udvalgets Sammensætning, og der er Grund til, ikke mindst efter den Meddelelse, der foreligger i Dag i Pressen, at gøre opmærksom paa, at paa dette Omraade har vi faaet store Indrømmelser, saaledes at denne Kampagne ikke har været ført helt forgæves. Tidligere har det været saaledes, at de private Eksportører var de dominerende og praktisk havde hele Magten; nu udgør de dog kun en Minoritet, og forhaabentlig lykkes det med Aarene at faa dem sat helt paa den Plads, hvor de fortjener at komme.

Jeg benytter Lejligheden til at spørge Ministeren, om Sagens Akter vil blive tilgængelige ogsaa ved senere Lejlighed. Det er blevet afslaaet at lade Sagens Akter trykke, men det er min Opfattelse, at Sagens Akter burde være tilgængelige for Rigsdagens Medlemmer ogsaa senere, f. Eks. ved at de indgik i Rigsdagens Bibliotek. Jeg spørger Ministeren, om det kan lade sig gøre, og jeg finder ogsaa Anledning til at stille det Spørgsmaal, om der ikke kunde gives Adgang til en delvis Publikation af disse Akter.